

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 22 kwietnia 2005 r.

w sprawie Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej

(Dz. U. z dnia 26 kwietnia 2005 r.)

Na podstawie art. 43 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb udzielania pomocy osobom pozbawionym wolności, zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych, rodzinom tych osób, pokrzywdzonym przestępstwem i ich rodzinom, a także sposób podziału środków Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej, zwanego dalej "Funduszem".

§ 2. Środki, o których mowa w § 1, przeznacza się zgodnie z zatwierdzanym przez Ministra Sprawiedliwości rocznym planem finansowym w szczególności na:

- 1) pokrywanie kosztów czasowego zakwaterowania lub udzielanie schronienia w ośrodku dla bezdomnych;
- 2) organizowanie i finansowanie poradnictwa prawnego, promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej;
- 3) organizowanie i finansowanie kursów przygotowania zawodowego lub pokrywanie kosztów związanych z udziałem w takich kursach oraz składaniem egzaminów kwalifikacyjnych;
- 4) pokrywanie kosztów związanych ze specjalistycznym leczeniem lub rehabilitacją zdrowotną oraz uzyskiwaniem orzeczeń o niepełnosprawności lub niezdolności do zatrudnienia, pomocy psychologicznej oraz terapii uzależnień, organizowanej poza placówką terapeutyczną;
- 5) pomoc rzeczową w formie żywności lub bonów żywnościowych, odzieży, leków, protez, przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych, o których mowa w art. 115 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej "ustawą", środków sanitarnych, podręczników i innych pomocy naukowych, niezbędnych przedmiotów wyposażenia domowego lub narzędzi i wyposażenia potrzebnego do wykonywania wyuczonego zawodu albo prowadzenia na własny rachunek działalności gospodarczej;
- 6) okresową dopłatę do bieżących zobowiązań czynszowych za lokal mieszkalny, do którego osoba ubiegająca się o pomoc ma tytuł prawny;
- 7) finansowanie przejazdów środkami komunikacji publicznej lub pokrywanie kosztów transportu specjalnego, zgodnie ze wskazaniami lekarskimi;
- 8) pokrywanie kosztów związanych z uzyskaniem dowodu osobistego oraz innych niezbędnych dokumentów;
- 9) udzielanie świadczeń pieniężnych na określony cel i okres wskazany przez organ udzielający pomocy - w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

§ 3. 1. Pomocy udziela się na wniosek lub z urzędu.

2. Z uzasadnionym wnioskiem o udzielenie pomocy może wystąpić osoba uprawniona do jej uzyskania, a także prokurator, obrońca lub pełnomocnik oraz przedstawiciel skazanego, ustanowiony na podstawie art. 42 § 1 ustawy.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające okoliczności wskazane we wniosku, uzasadniające przyznanie pomocy na cele, o których mowa w § 2. Osoby zwolnione z zakładów karnych lub aresztów śledczych przedstawiają także dokument zwolnienia.

4. W razie potrzeby, w szczególności gdy wniosek nie zawiera uzasadnienia lub nie odpowiada warunkom określonym w ust. 3, żąda się uzupełnienia wniosku lub dokumentacji. Do czasu uzupełnienia wniosku nie podlega on rozpoznaniu.

5. Osoby pozbawione wolności i zwalniane z zakładów karnych i aresztów śledczych składają wniosek do właściwego dyrektora jednostki penitencjarnej, zaś osoby zwolnione z zakładów karnych i aresztów śledczych i ich rodziny, pokrzywdzone przestępstwem i ich rodziny oraz rodziny osób pozbawionych wolności - do zawodowego kuratora sądowego.

§ 4. 1. Świadczeń w ramach pomocy udziela się przez okres niezbędny dla zrealizowania celów tej pomocy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Osobom zwalnianym z zakładów karnych i aresztów śledczych, a także ich rodzinom, pomocy udziela się do czasu otrzymania pomocy na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565), nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia zwolnienia, chyba że konieczność przedłużenia tego okresu do 6 miesięcy wynika ze szczególnych okoliczności, takich jak choroba lub czasowa niezdolność do pracy.

3. Rodzinom osób pozbawionych wolności pomocy udziela się do czasu otrzymania pomocy na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia osadzenia członka rodziny w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, chyba że konieczność przedłużenia tego okresu do 6 miesięcy wynika ze szczególnych okoliczności, takich jak choroba lub czasowa niezdolność do pracy.

§ 5. Podmioty, o których mowa w art. 43 § 5 ustawy, składają wniosek o przyznanie środków finansowych z Funduszu do Ministra Sprawiedliwości.

§ 6. Minister Sprawiedliwości składa Radzie Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym coroczne sprawozdanie ze sposobu podziału i wykorzystania środków Funduszu, w szczególności na podstawie pisemnej informacji z wykorzystania otrzymanych środków, składanej przez podmioty, o których mowa w art. 43 § 5 ustawy, zawierającej zwłaszcza opis zrealizowanych zadań, ich efekty, rachunki lub faktury potwierdzające wydatkowanie środków zgodnie z celem ich przyznania, a także uzasadnienie potrzeby ich kontynuacji lub modyfikacji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia²⁾.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 listopada 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu tworzenia funduszu pomocy postpenitencjarnej oraz udzielania pomocy z tego funduszu (Dz. U. Nr 257, poz. 2578), które utraciło moc z dniem 1 stycznia 2005 r.